

Diecézní synoda ve světle Synody o synodalitě

P. ThLic. Josef Mikulášek Ph.D.

„Cesta synodality je cestou, kterou Bůh očekává
od církve třetího tisíciletí.“

Papež František, Výročí 50. let Synody biskupů 2015

JEDNOTA VS. MNOHOST

„Pravda je totiž *logos*, jenž tvoří *dialog*, tedy komunikaci a společenství“

Benedikt XVI., *Caritas in veritate*, 4

Bůh... oslovuje lidi jako přátele a stýká se s nimi (*cum eis conversatur*), aby je pozval a přijal do svého společenství.

Dei verbum, čl. 2

Za církve synodální
společenství | spoluvůčast | poslání

episkopos vs. ***episkope***

„Congregatio fidelium“ (sv. Tomáš Akvinský, S. Th. III, q. 8, art. 4, ad 2)

„Nihil sine episcopo, nihil sine consilio vestro et sine consensu plebis.“
sv. Cyprián, *Epist.* 14

„Nihil sine episcopo, nihil sine consilio vestro et sine consensu plebis.“

„Nic bez biskupa, nic bez vašeho sboru (kněží) a bez souhlasu Božího lidu.“

JEDEN

NĚKTEŘÍ

VŠICHNI

Poněvadž však Kristovo království není z tohoto světa (srov. Jan 18,36), proto církev čili Boží lid při uskutečňování tohoto království nic neodnímá časným hodnotám kteréhokoli národa; naopak, vlohy, schopnosti a zvyky národů, pokud jsou dobré, podporuje a přejímá, a co přejímá, to očišťuje, posiluje a povznáší.

Tento celosvětový ráz, jímž se vyznačuje Boží lid, je dar samého Pána; díky jemu katolická církev účinně a trvale směřuje k tomu, aby celé lidstvo se všemi jeho hodnotami přivedla ke spojení s jeho hlavou, Kristem, v jednotě jeho Ducha.

Lumen gentium, čl. 13

„Každý národ ve svém dějinném vývoji v legitimní autonomii rozvíjí vlastní kulturu. Je to dáno skutečností, že lidská osoba má přirozenou potřebu žít společensky a je stále vztažena ke společnosti, kde konkrétně utváří **svůj vztah k realitě**. Lidská bytost je vždy kulturně situována: přirozenost a kultura velmi těsně souvisí. **Milost předpokládá kulturu a dar Boží se vtěluje do kultury toho, kdo ho přijímá.**“

Evangelii gaudium, čl. 115

katolicita = jednota v rozmanitosti

CIC 1983

Kniha II *Boží lid*, oddíl 2 Místní církve a jejich představení

Stat' III VNITŘNÍ USPOŘÁDÁNÍ MÍSTNÍCH CÍRKVÍ

Kap. 1 Diecézní sněm

Kap. 2 Diecézní kurie

Kap. 3 Kněžská rada a sbor poradců

Kap. 4 Kapituly kanovníků

Kap. 5 Pastorační rada

„Ve své dvojí dimenzi ,úkonu biskupského řízení a skutečnosti společenství“ je **synoda vhodným prostředkem pro přizpůsobení zákonů a norem obecné církve na vlastní situaci diecéze**, když stanovuje metody, které je vhodné přijmout v diecézní apoštolské práci, pro překonávání obtíží obsažených v apoštolátu a řízení, animaci činnosti a iniciativ obecného charakteru, nabízení správné nauky a nápravu omylů týkajících se víry a mravů, pokud existují.“

Apostolorum successores, čl. 168

Několik podnětů pro diecézní synodu:

- 1) atmosféra duchovní konverzace
- 2) reprezentativnost synodních delegátů
- 3) konzultační vs. (spolu)rozhodující hlas
- 4) od **události** k **procesu**
- 5) **slavení** synody
- 6) recepce synody

Pracovní listy pro B 1. Společenství, které se rozšiřuje

B 1.1 Jak služba lásky a závazek ke spravedlnosti a péči o společný domov posilují společenství v synodální církvi?

B 1.2 Jak může synodální církev uskutečnit zaslíbení, že „lásky a pravda se setkají“ (srov. Žl 85,11)?

B 1.3 Jak může růst dynamický vztah výměny darů mezi církvemi?

B 1.4 Jak může synodální církev naplňovat své poslání prostřednictvím obnoveného ekumenického závazku?

B 1.5 Jak lze rozpoznat a shromáždit bohatství kultur a rozvíjet dialog mezi náboženstvími ve světle evangelia?

Pracovní listy pro B 2. Spoluzodpovědnost v poslání

B 2.1 Jak můžeme společně směřovat ke sdílenému uvědomění si smyslu a obsahu poslání?

B 2.2 Co je třeba udělat, aby synodální církev byla také církví misijní a „plně ministeriální“?

B 2.3 Jak může církev naší doby lépe naplňovat své poslání prostřednictvím hlubšího uznání a podpory křestní důstojnosti žen?

B 2.4 Jak můžeme správně v misijní perspektivě ocenit služebné kněžství v jeho vztahu ke službám vycházejícím ze křtu?

B 2.5 Jak můžeme obnovit a podpořit službu biskupa z hlediska misijní synodální perspektivy?

Pracovní listy pro B 3. Spoluúčast, zodpovědnost a autorita

B 3.1 Jak lze obnovit službu autority a výkon odpovědnosti v misijní synodální církvi?

B 3.2 Jak lze rozvíjet postupy rozlišování a rozhodovací procesy autenticky synodálním způsobem, který respektuje jednání Ducha svatého?

B 3.3. Jaké struktury lze vytvořit pro posílení misijní synodální církve?

B 3.4 Jakou podobu mají mít synodální a kolegiální orgány zahrnující seskupení místních církví?

B 3.5 Jaký lze posílit instituci synody, aby byla výrazem biskupské kolegiality v rámci plně synodální církve?

B 2.2 Co je třeba udělat, aby synodální církev byla také církví misijní a „plně ministeriální“?

- „Je třeba si osvojit ve všech částech světa trvalý misijní stav“ církve (EG 25)
- křesťan = učedník-misionář
- církev „plně ministeriální“?

B 2.4 Jak můžeme správně v misijní perspektivě ocenit služebné kněžství v jeho vztahu ke službám vycházejícím ze křtu?

- odlišnost a komplementarita všeobecného kněžství a služebného kněžství
- kompetence vs. svátostné svěcení
- Synodální formace kandidátů kněžství/trvalá formace kněží k synodalitě

B 3.3 Jaké struktury lze vytvořit pro posílení misijní synodální církve?

- Evangelii gaudium 28: farnost
- autorita duchovního rozlišování
- transparentnost a srozumitelnost

B 3.4 Jakou podobu mají mít synodální a kolegiální orgány zahrnující seskupení místních církví?

- priorita místní církve
- monarchické vs. kolegiální/synodální pojetí autority
- biskup jako pastýř místní církve vs. biskup jako člen kolegia biskupů